

Luk.16:1-13. nionde sönd.efter tref. 3:e årg. 110821

Ja, mina vänner vad säger man egentligen om den här texten? Var ligger evangeliet, -det glada budskapet i den här berättelsen? Vi ser och läser om en förvaltare som blir uppsagd pga. förskingring av sin rika husbonde. Också för att så att säga rädda sitt eget skinn, för att bli omtyckt och insläppt i stugorna runtomkring, så börjar han och eftersänka en del av skulderna till sin gamla arbetsgivare. Han ger alltså bort det som inte är hans. Vad finns det för rätt och reson i det? Han är måhända listig, men är hans handlande moraliskt rätt kan man undra?

-Här är ditt skuldebrev, skriv 50 istället för hundra. Och här är ditt, skriv ner det till 80 istället...

Men inte nog med det sen läser vi "och Herren berömde den ohederliga förvaltaren för att han hade handlat klokt."

Ja, Herren berömde honom för hans handlande.

Och en rättskaffens medborgare frågar sig ju, vari ligger det kloka? Idag hade han nog dömts för både förskingring och trolöshet mot huvudman.

Men visst finns det ett inslag av humor i det här. Både i att Gud berömmer hans handlande och att Jesus lyfter upp hans handlande som rätt. Och att hjältar i den bibliska historien kunde vara sluga och skaffa sig fördelar genom märkliga metoder, det är inte helt ovanligt. Tänk till exempel på hur Jakob lurar till sig förstfödslovet av sin broder Esau genom att lura sin blinde far... Är det så att man ibland måste göra det orätta för att kunna göra det rätta? Att man ibland måste bryta en lag eller etisk kod, för att kunna främja en annan.

Också kan man fundera över det i texten vi egentligen inte vet. Var de skuldsatta fattiga? (Kanske inte helt otänkbart) Var det fråga om orimliga räntor. Räntor som bara gjorde den rike mannen ännu rikare. Ja, ville han genom sitt handlande berätta för den rike mannen. Egentligen är det du som handlar fel!

Det vet vi inte. Men det vi tror oss veta, det är att Gud vill det rättvisa. Att han hatar förtrycket och den som vill åt den fattiges sista pengar. Att i Guds rike är den minste egentligen den störste...

Så blev då kanske den ohederliga förvaltaren i alla fall en hederlig förvaltare. Inte av sin husbondes förmögenhet. Utan av en annan och större sak. En gudabehaglig gärning.

Och idag när temat är goda förvaltare så är det inte mannen i texten och hans handlingar som står i centrum. Det ju oss, dig och mig, våra liv och våra handlingar det handlar om.

Tillvaron tränger sig på oss människor. Det har den kanske alltid gjort. Och kanske är inte heller någon tid vare sig bättre eller sämre eller enklare att leva i än någon annan. Var dag säger Jesus, har nog av sin egen plåga. Vi ser totalitära härskare som med död och terror kväser folkliga uppror. Vi ser hur man i Norge begår handlingar som egentligen inte går att beskriva, än mindre att förklara. Och detta i namn av nån slags kristen tro. Vi ser hur man i vår egen stad hittar hemmagjorda

bomber gömda i barnens lekpark. Och ensamheten, ja den hittar vi inte sällan i vår egen trappuppgång.

Vi är förvaltare säger bibeln, du och jag, vi är förvaltare. Men vad är det vi ska göra? Spelar det vi gör nå roll? Med tillvaron som tränger sig på. Vad är det vi egentligen ska förvalta?

Uppgivenessen, otillräckligheten och rädslan. Mänskliga, vanliga och förstårliga känslor. Och förvalta, det låter tungt och ansvarsfyllt. Måste jag redovisa, -både vad jag gjort och vad jag inte gjort?

Det är lätt att de stora frågorna och de stora perspektiven förskräcker och förlamar. Men minns ni vad Jesus sa i texten vi läste. "Den som är trogen i smått är trogen också i stort." ("Den som är trogen i smått är trogen också i stort.") Och är det inte det stora hoppet ligger. Hoppet både för dig och mig, men i förlängningen också för den här världen. Jag snubblade i veckan på en text som jag tycker beskriver vad det handlar om.

"De flesta av oss kommer den här veckan inte att namnge ett fartyg, skriva en bok, avsluta ett krig, utse ett kabinett, äta middag med en drottning, omvända en nation eller brännas på bål.

Mer troligt är väl att denna vecka inte kommer att innebära mycket mer än en möjlighet att ge någon ett glas vatten, skriva en anteckning, besöka ett hem där någon var sjuk, rösta in en ledamot i kommunfullmäktige, undervisa i söndagsskolan, dela en måltid, berätta en saga för ett barn, delta i körövningen och mata grannens katt. Den som är trogen i smått är trogen också i stort."

Ja är det inte nånstans här som vi kan se vad hela handlar om. Att förvalta det sammanhang där vi är satta att vara. Oss själva, våra relationer, varandra... jag är inte så duktig på Luther, men jag tror att det var det här han talade om. "Skomakare bliv vid din läst". Gör det du kan, och gör det så gott du kan. För det goda du gör. Det är en del av Guds rike i den här världen. Ja, den som är trogen i smått, är trogen också i stort.